

מַבִּית

שבועון קבוצת יבנה

כ"ד באדר ב' תשע"ו

(4.3.16)

"זֶה יִתְּנוּ, כָּל-הַעֲבָר עַל-הַפְּקָדִים--מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל, בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ" [שמות ל' י"ג]
התמונה מתוך אתר "כ"פה"

פרשת "ויקהל" – שבת שקלים

הדלקת נרות: 19: 17 צאת השבת: 19: 18

שבועון מספר 1186

פרשת "ויקהל" – שבת שקלים

ליל שבת

הדלקת נרות 17:19

מנחה, קבלת שבת וערבית

לאחר התפילה - שיעורו של יוחנן מאלי

שבת

דף יומי בבית המדרש – ניר ישי 07:00

תפילת שחרית 08:00

לאחר התפילה – שיעורו של אברהם שטיין

תפילת ילדי א'-ד' בחדר אח"ם שבחדר האוכל 09:30

תפילת ילדים בקומת הביניים של בית הכנסת 09:30

תהילים לנשים - בבית המדרש 12:45

שיעור בספר 'תרי עשר' בבית משפחת - נח חיות 12:50

משק הילדים פתוח לביקורים למשך שעה 13:00

תפילת מנחה גדולה 13:00

הבית האדום פתוח למבקרים למשך שעה. 13:30

שיעור גמרא בבית המדרש - הרב אילעאי 16:15

תפילת מנחה קטנה - זמן כניסת השבת

שיעור 'צורבא מרבנן' - בבית הכנסת מיד לאחר תפילת מנחה

צאת השבת 18:19

אסיפת חברים 21:00

שהשמחה במעונם

מזל טוב לחנה ורפי פלק להולדת הנכדה, בת לרותי וליאור אדרעי

מזל טוב למשה וטובה שטיינר להולדת, נכדה לעירית ומוטי אלדר, בת לרחל וליעד.

נקודה למחשבה

על מנת לפתור קושיה זו נזכר שציווי השבת למשה מופיע **בסופם** של כלל ציוויי המשכן, ולאחריו מופיע חטא העגל ותוצאותיו.

כעת, לאחר שה' החליט לסלוח לישראל ולתת להם את הלוחות השניים ככפרה על הלוחות הראשונים אשר שבר משה, צץ מחדש הצורך להקים את המשכן, ועל כן המקרא רוצה להחזיר אותנו למהלך ציוויי המשכן שקראנו "תרומה" ו"תצווה" וחלקה הראשון של פרשת "כי תשא". חזרה זו תבצע על ידי אזכור הציווי האחרון שניתן למשה לפני חטא העגל, וכך ייווצרו מעין "סוגריים" סביב פרשיית חטא העגל ותוצאותיה.

על בסיס תיאוריה זו ניתן לתת גם פירוש מהותי ל"סוגריים" שיוצרת החזרה על ציווי השבת: על מנת להבליט את הכפרה על חטא העגל חוזר משה על הציווי האחרון שקיבל, וחזרה זו משדרת ש"עסקים כרגיל" ואין חטא העגל מונע מבני ישראל לחזור למצבם וליחסיהם ה' כמצב שלפני החטא.

יכולתו של אדם (ושל עם) להתנקות מחטאי העבר, לקום מהתחתיות ולהתחיל מחדש מראה לנו את הדרך בה עלינו להתנהג במצבים דומים בין אדם לחברו ובין אדם למקום.

שבת שלום!

פרשה זו והבאה אחריה, עוסקות בהעברת ציוויי המשכן ממשה לעם ומימושם, אך כאשר אנו קוראים את תחילת הפרשה, אנו מגלים, להפתעתנו, כי הפרשה פותחת בציווי על שמירת השבת:

"וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֱלֹהִים הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה ה' לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבָּת שַׁבָּתוֹן לַה' כָּל הָעֹשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה יוּמָת: לֹא תַבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מַשְׁבְּתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת:"

שמות פרק ל"ה

עיקר התמיהה בא כאשר אנו נזכרים שלציווי על שמירת השבת, שאכן הופיע בציוויי המשכן, ניתן מקום שולי ביותר בציוויים הנספחים למשכן:

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֵת שַׁבְּתֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ כִּי אוֹת הוּא בְּיָנִי וּבְיָנֵיכֶם לְדַרְתֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי ה' מְקַדְּשְׁכֶם: וּשְׁמַרְתֶּם אֵת הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם מִחֻלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת כִּי כָּל הָעֹשֶׂה בָּהּ מְלָאכָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמִּי: שֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת שַׁבָּתוֹן קֹדֶשׁ לַה' כָּל הָעֹשֶׂה מְלָאכָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוּמָת:

וּשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֵת הַשַּׁבָּת לְדַרְתֶּם בְּרִית עוֹלָם: בְּיָנִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת וַיִּנְפֹּשׁ:

וַיִּתֵּן אֶל מֹשֶׁה כְּכֹלֹתוֹ לְדַבֵּר אֵתוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנֵי לַחַת הָעֵדֹת לַחַת אֶבֶן כְּתוּבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים:"

שמות פרק ל"ה

דוקטורט, תוך כדי...

ניסיתי להבין את מאפייני הבדידות, את ההתמודדות איתה ואיך מתערבים כדי לסייע בהחלמה.

האקדמיה התנתה את המלגה כך שאתחייב בתוך ארבע שנים להשלים ולהגיש את העבודה, ואכן בדצמבר 2014 הגשתי אותה. אבל... לא בחרתי במסלול המקובל של הגשת עבודה רציפה אחת, אלא במסלול אפשרי אחר של הגשת שלושה מאמרים שיפורסמו בכתבי עת מקצועיים. על פי תקנון האוניברסיטה, שניים מהמאמרים היו צריכים להיות מפורסמים כבר בעת הגשת עבודת המחקר, והשלישי היה צריך רק להישלח לפרסום, בהנחה ושאיפה שיתקבל תוך תהליך שיפוט העבודה. לקח זמן עד שהמאמר השלישי התקבל (סיפור ארוך בפני עצמו), ולכן רק כעת אושר הדוקטורט. מיד לאחר הגשת הדוקטורט התחלתי פוסט-דוקטורט באוניברסיטת תל אביב אצל פרופ' זהבה סלומון, כלת פרס ישראל בתחום של מחקר טראומה בקרב ובשבי, והיום אני כבר בשנה השנייה של ה"פוסט" שבמסגרתו אני חוקר ומפרסם מאמרים נוספים כקשר קפיצה להתקדמות בתחום האקדמי.

את הראיון עם קובי שטיין קבענו בעקבות קבלת אישור הדוקטורט שלו בפסיכולוגיה. אנחנו נפגשים בשעת בוקר, מיד לאחר שקובי סיים להעביר שיעור ב"קפה של הבוקר", כשהוא גורר איתו עגלה עם אמיתי (תשעה חודשים), תינוק ערני במיוחד יחסית לשעת בוקר מוקדמת זו.

במהלך השלמת תואר שני ושלישי נולדו לקובי ולשרי שלושה ילדים. קובי פעיל במישורים ציבוריים ונותן שיעורים תורניים. אלו פניו הפרטיות והציבוריות המוכרות לכולנו. אני מבקשת ממנו לספר על המסלול האקדמי שעבר במקביל.

קובי: "התחלתי במסלול ישיר, כלומר תואר שני ושלישי בו-זמנית במסגרת מלגת נשיא לדוקטורנטים מצטיינים, הכוללת מלגת קיום ופטור משכר לימוד לארבע שנים. שלושה חודשים לאחר תחילת התואר השני הצלחתי למצוא מנחה והתחלתי למעשה במחקר של הדוקטורט.

בבסיס המחקר עמדו ראיונות שהם סיפורי חיים של אנשים שעברו טראומות קרב או שבי, שהוקלטו על ידי עמותת נט"ל (נפגעי טראומות לאומיות). השאלה שהעסיקה אותי הייתה באיזה אופן אנשים אלה חווים (אם כלל) בדידות בעקבות הטראומה.

למה לא המשכת בבר-אילן או יצאת לחו"ל

כפי שעושים רבים ב"פוסט-דוקטורט"?

בפוסט דוקטורט חייבים לעבור לאוניברסיטה אחרת או לחו"ל. לחו"ל לא רציתי לצאת כדי לא להעתיק את המשפחה לסביבה אחרת.

הכיוון שלך הוא טיפולי או מחקרי?

במסגרת התואר השני, שהוא תואר בפסיכולוגיה שיקומית-קלינית, בנוסף למחקר גם עבדתי כפסיכולוג מתלמד בבית חולים שיבא במחלקה לשיקום אורטופדי (אבא הגיע פעם לבקר והיה נפלא).

הכיוון שלי מלכתחילה היה טיפולי, ואל המחקר הזה הגעתי כמעט במקרה. אבל ככל שנכנסתי אליו נשביתי בקסמיו. רציתי להמשיך בתחום הטיפולי אבל מי שהעניק לי את המלגות לדוקטורט ולפוסט-דוקטורט, התעקשו שאהיה מושקע רק במחקר, ולכן נאלצתי לעצור לעת עתה את האפיק הטיפולי ולהתמקד בזה האקדמי.

יש לי מחשבה לעסוק בעתיד גם בתחום הטיפולי, עם מעין תחושה שאני רוצה "להחזיר" משהו ממה שלמדתי לנפגעי הטראומה עצמם. מצד שני, מבחינתי, יש ערך עצום גם לגילוי, ולהבאה של הממצאים לציבור הרחב באמצעות מחקר, כתיבה והפצת הדברים בכנסים.

השתתפת בכנסים?

השתתפתי בכמה כנסים מקומיים ובין-לאומיים בארץ ובשניים בחו"ל. בשלב זה, כשעוד אין לי משרה אקדמית מוסדרת, המימון שלי לנסיעות לכנסים בחו"ל מוגבל ביותר, ואני מאוד מוקיר תודה על כך שהקיבוץ אפשר לי להשתתף וסייע בעדי בנושא זה בעבר.

איך עבודתך כיום מתנהלת?

בימים ראשון עד חמישי אני באוניברסיטת תל אביב מבוקר עד שעות אחה"צ המאוחרות. על פי רוב אני מתנייע ברכבת לשני הכיוונים.. העבודה היא מול מחשב. היתרון הוא שאני חוזר מהאוניברסיטה ונמצא עם הילדים, והחיסרון הוא שמיד אחר שהילדים ישנים אני פעמים רבות חוזר למחשב. המחשבות על המחקר עוזבות אותי אבל רק לעיתים נדירות.

היו לך מפגשים עם אנשים או

שהשתמשת רק בראיונות מוקלטים?

ראיינתי כמה פדויי שבי והלומי קרב, אבל הרוב המכריע של המחקר התבסס על ניתוח ראיונות מצולמים. האתגר הגדול ביותר הוא המשמעת העצמית. להיות הבוס של עצמי זה לא פשוט. מזלי שהחומר כל כך מרתק.

אופי המחקר הוא איכותני. בדקתי את החוויות של האנשים והמשמעויות שהם

ההתנהלות שלי מול אנשים, בתוכן השיעורים שאני מוצא את עצמי נותן, בכתיבה ובכלל בתקשורת עם אנשים.

ולסיום?

תראי, כל מי שעשה דוקטורט יכול לדבר על זה בלי סוף, אז זה באמת רק על קצה המזלג. לסיום, חשוב לי להגיד תודה למרכזות ועדות השלמויות **נעמי הרץ** ו**אפרת בית אריה**, שליוו אותי ואפשרו את השלמת התהליך, (מלגה זה טוב וחשוב, אבל זה ממש לא הכל). תודה על האמון שאני מקבל. אני מאוד מודה לאבא שלי שעבר על האנגלית של מאמריי ואיתר עבורי את השגיאות הקטנות. למעשה, אני מאוד מודה לשני הוריי שהעניקו לי את האנגלית, זו מתנה שלא תסולא בפז. תודה אחרונה וחביבה ביותר למשפחה שלי שתומכת, ובעיקר לשרי שצריכה להיות עם מישהו שהעבודה לא עוזבת אותו והראש שלו נודד אליה תדיר.

ברכותינו לך, קובי, על סיום הדוקטורט, ואיחולינו שתמשיך לגלות ולסייע למי שכל כך זקוקים לכך.

ראיינה: דינה ספראי

יוצקים לתוכן. זה היה מאוד מספק ומעשיר. למרות שנפגשתי עם מספר מצומצם של אנשים, ההתבוננות לתוך העולמות הפנימיים שהם חשפו בסיפוריהם לימדה אותי הרבה מאוד דברים בתחום המחקר, אבל זה שינה גם אותי בהרבה דברים.

למשל?

קודם כל ההבנה ש"משמעות" היא משהו מאוד אמורפי, שלכל אחד יש את המשמעויות שלו. למדתי שהניסיון להגיע לאמת אחת אבסולוטית עשוי בהחלט להיות ניסיון עקר, ולפעמים אפילו לחטוא לאדם שאותו אני מנסה להבין.

מעבר לזה, מצאתי את עצמי עסוק באופן שבו אנחנו כבני אדם יכולים "להיות שם אחד בשביל השני".

מהמחקר שלי הבנתי שהבדידות בטראומה (כמו גם במצבים רבים אחרים) היא מעיקרה לא עניין של מיקום מרוחק, או היעדר נוכחות פיזית של האחר, וגם לא היעדר של חברים.

הבדידות בהקשרים אלו היא בעיקר ההרגשה שאף אחד לא מבין ואולי לעולם לא יוכל להבין את החוויה שלי. שלאף אחד לא אכפת מה עברתי ועם מה אני מתמודד. שמילים לא יכולות להעביר את מה שאני, ורק אני, מרגיש. זה להיות לבד עם החוויות שלי.

זה פתח לי ערוצי מחקר בתחום של אמפתיה ושיח, ומשפיע גם על צורת

בקצרה מענף הרכב

אוויר בכל הגלגלים? אולי נזילת מים או שמן? ואולי "מכה" שלא דווחה??

בתום כל נסיעה בדקו שכל הציוד הפרטי הוצא מהרכב והוא נשאר נקי משאריות מזון, אריזות ריקות ואשפה. דאגו כי מיכל הדלק יהיה **מלא** עבור הנוסע הבא ובנוסף – עשו **עוד** סיבוב אחרון שמא קיבלתם איזושהי מכה או פנצ'ר. **חשוב מאד לדווח לנו על-גבי פתק המיועד לכך, על כל תקלה שזיהיתם ברכב, כולל הפלאפון הקבוע בו.**

לידיעה

כבר תקופה ארוכה מאד חברים שהרכב בו נהגו נפגע בזמן הנסיעה או אותת על תקלה כל שהיא – לא דיווחו על כך. הדבר גרם לאי נעימות ולסכנה של ממש בנסיעתו של הבא בתור. אנא – דווחו על כל תקלה!!!

סיימתם את הנסיעה? בתום הנסיעה- החנו את הרכב באחד ממגרשי החנייה ולא ליד הבית הן מבחינה בטיחותית ולטובת מזמין הרכב הבא.

ושהעישון ברכב אסור – כולם זוכרים!!
נסיעה טובה ובטוחה.

שמוליק ליברמן

"וייסעו.... ויחנו..."

מידי יום ביומו יוצאים רכבים ממגרשי החנייה שלנו אל כבישי הארץ. תודה לאל יש לנו צי רכבים מרשים, המורכב מסוגי רכבים שונים לשירות ענפי המשק והחברים לצרכיהם השונים. הרכבים ברמת תחזוקה טובה ובמעקב טכני יסודי קבוע.

תקציב 2016:

בימים אלה סיימנו חלק ניכר מהרכש המתוכנן ל 2016. נרכשו 9 רכבים קטנים מתוך 11 שתוקצבו ו-2 רכבים גדולים מתוך 5. כמו כן החלפנו 3 רכבים למדריכים/משווקים במדגרה וב"עדי" כשבמקביל, נמכרים רכבים ישנים. לאחרונה התווספו לצי הרכב רכבים מסוג החדש לנו – **רכבי "קיה סיד"**. בקרוב נקיים הסבר על הרכבים החדשים. במשך השבוע נפרסם את התאריך המדויק. ההסבר יתקיים במגרש החנייה שליד מגרש הספורט. כולכם יותר ממוזמנים.

אנו משתדלים מאד שכל הנכנס לרכב ייהנה מנסיעה בטוחה ברכב נקי ומסודר. לשם כך אנו זקוקים לעזרת כל אחד ואחת מכם, נהגים ונוסעים כאחד. בהגיעכם לרכב העיפו מבט עליו. האם יש

המקרה המוזר שקרה בשעת לילה מאוחרת

נקודה על הגלובוס

לרב ה - Foot Massage נעשה באוויר הפתוח או מאחורי חלון הראווה, לעיני כל, ולא בחדרים חשוכים כפי שהיינו עלולים לחשוב.

לאחר שלושה ימים של טיול גיפים ויום מרתק של גלישת אומגות בלב הג'ונגל נהנינו משבת חוויתית ומומלצת בבית חב"ד. בצאת השבת יצאנו לעיר. התחלקנו לשלש קבוצות. הנשים יצאו לשוק הלילה והגברים איש איש לדרכו ובדרכו.

קרוב לחצות

לתומי חשבתי שלא נקבע שעה שחוזרים למלון אלא נסתפק בשכל הישר ובקודים שאותם הנחלנו לילדינו (קוראים לזה גבולות). קרוב לחצות חזרתי לחדר. ברבע אחר חצות נשמעה דפיקה בדלתי. פתחתי את הדלת וראיתי את חברי הדואג, דאגה אמיתית וכנה. נשותינו עדיין לא שבו למלון. אורות הכרך כבו, בעלי הדוכנים בשוק כבר ארזו את הסחורה, רחובות העיר התרוקנו. רק זאת ידענו שנשותינו הביעו רצון עז להספיק ליהנות מ-- Foot Massage מפנק בטרם יחזרו למלון.

דואגים דואגים אך מה עושים? עיר זרה, שפה זרה, אל מי נזעק? ואיך מחפשים מחט בערימת שחת תאילנדית?

יצאנו עם זוג חברים לטיול בתאילנד. היה זה טיול של יום הולדת "עגול" שבו סוגרים עשור ופותחים עשור. כמעט שלושה שבועות הסתובבנו בארץ המעניינת הזו ונשמנו את ניחוחות המזרח כפי שעשו ילדינו לפנינו.

נחתנו בצ'אנג מאי, העיר הגדולה בצפון תאילנד

הנחשבת כעיר המרתקת בממלכה, ומשם התחלנו את טיולינו. צ'אנג מאי ידועה בשוקי הלילה שלה. שווקים צבעוניים, תוססים ונקיים המושכים אליהם מבקרים רבים. הסחורה זולה, התאילנדים מאירי פנים וחלקם יודעים מספר מילים בעברית. בתאילנד, כחלק מהתרבות המקומית תמצא כמעט על כל צעד ושעל, בכל רחוב ולכל אורך חופי הים הקסומים מכוני מסג' שמשרתים את האוכלוסייה המקומית ואת התיירים המגיעים בהמוניהם לתאילנד.

אם הגעת לתאילנד ולא עשית Foot Massage, לפחות פעם אחת כמוני, תחשב כמי שעשה טיול תאילנדי הלוקה

בחסר. והמחיר כמו במחסני חשמל "נמוך נמוך מדי", כ-30 ש"ח לשעה.

השנים לא הייתי מזהה ובטח שלא באחת בלילה. כרוח סערה נכנסתי למקום וצעקתי את שמותיהן. התאילנדיות שעדיין עבדו במלוא המרץ לא הבינו מה קורה. "מי זה תן או שועל? מי נכנס אל המסג' בגניבה?" ולאשתי אמרתי: "חיש הביתה, ילדה לא טובה".

שבתי למלון מבויש. עד עכשיו אני שומע את צחוקן המתגלגל. הבטחתי לאמץ את סגנונו של שכנינו, **חסן נסראללה**, ועוד באותו לילה בטרם אירדם קבעתי: "התגובה בוא תבוא, בזמן ובמקום שאבחר והיא תהיה קשה וכואבת באעד באעד (حتى لحيفا) בנקוק." בינתיים אנחנו כאן בארץ. שבנו הביתה מהשקט והפנאי

שמשון גוטליב

מוועדת צעירים

משאחרה החמה לנטות, ומשאחרה התפילה להסתיים, אנו יוצאים לפסק זמן, מטבע לשון מוכר במחוזותינו, ורוצים להודות לכל מעבירי השיעורים והשיחות לצעירים **עשיתם זאת תמיד בחיוך ובלב חפץ.**

נחזור להיפגש שוב אחרי התפילה עם בוא החורף, במקביל לשיעור החברים בבית הכנסת. ותודה לך **רחלי גוטליב** על ארגון השיעורים בהתמדה ובמסירות.

ועדת צעירים

הייתי אובד עצות. על פי ניסיוני הצעתי שדבר ראשון לפני שאנחנו יוצאים בעקבות המטמון האבוד ננוח עוד כחצי שעה, נשתה משהו חם, נאכל משהו, ואם עד אז הן לא ישובו נצא למסע חיפושים. זה היה הרעיון היחיד שעלה באותו רגע במוחי. עברה חצי שעה והן עדיין לא שבו.

השעון מורה אחת אחר חצות

ירדנו לרחוב המקביל למלון. עברנו את חלון הראווה הראשון, עברנו את השני ואין קול ואין עונה. מבעד לחלון הראווה השלישי הבחנו, באור הקלוש, שעדיין קיימת פעילות. הסתכלנו והנה לפני הדלת מונחות מספר זוגות נעליים. בתאלנד מקובל שאת הנעליים חולצים לפני שנכנסים למסג' או לפגודה ומשאירים אותן בחוץ. לפתע אורו עיניו של חברי. בשמחה רבה הוא אמר שהנה הוא מזהה את נעלי אשתו ואת מגפי אשתי שאותם למרות הכרותינו רבת

פינה ירוקה

ובמילים פשוטות יותר, גינה קהילתית משלבת את החלק השייך לגידול ירקות/פירות שבגינה בצורך קהילתי של מפגש סביב נושא משותף.

לגינה המקומית מספר יתרונות ישירים בתחום הקיימות:

א. האפשרות לדעת את היסטורית הטיפול בגינה. היכולת לטפל בצורה מקיימת יותר בגלל גודל השטח (או ליתר דיוק קוטן השטח).

ב. חיסכון באנרגיה, מניעת זיהום אוויר וחסכון בבילוי של כלי הרכב המובילים את הירקות וכלי הרכב המובילים את הירקות מהסופר ועד הבית.

ג. הזדמנות למעורבות של חברי הקהילה במעקב אחרי התפתחות

הפירות ובשמחה

שבקצירת/איסוף הפירות.

או במילים אחרות: חיבור לאדמה.

ד. הגינה הקהילתית הופכת למקום מפגש בשטח פתוח, נגיש, קרוב, לא מזהם. מקום לפעילות בין דורית, הזדמנות להיכרות חדות ובניית רשת חברתית באוויר הפתוח במקום מול המסך.

אז מה זה בכלל כל הירוק הזה? מה זה אומר להיות "ירוק", "סביבתי", לנהל אורח חיים שמעודד "קיימות"?

כפי שוודאי שמעתם, ראיתם, ואולי אפילו השתתפתם, התקיים ב"חבל יבנה" חודש ירוק בחודש שבת. בעקבות הפעילות הרחבה שהתרחשה ביישובים השונים, עלו פניות רבות של תושבים המתעניינים במגוון נושאים הקשורים לקיימות, מיחזור ושמירה על הסביבה. בתור מנהל תחום הסביבה והקיימות במועצה ובמתנ"ס, שמתני לעצמי מטרה לכתוב כמה מילים, מדי חודש, על נושא הקשור בתחום הירוק. אשמח אם בעקבות הנאמר ייווצר שיח ואוכל להעלות נושאים הבאים מהשטח.

השבוע:- גינות קהילתיות

גינה קהילתית משלבת בתוכה אלמנטים רבים הנוגעים ליצירת קהילה בת קיימא.

היא מקדמת גם נושאים הקשורים לקיום סביבתנו הפיזית וגם נושאים הקשורים ליצירת קשרים חברתיים. בכך היא קושרת בין אדם לאדמה, ובין אדם לאדם, באופן שמעמיק את הקשר בין אדם למקומו ולקהילתו.

ה. באמצעות העבודה המשותפת בגינה הקהילתית מקדמת הקהילה ערכים של עבודת כפיים, של החיבור למקום ושל לקיחת אחריות בתחום הקיימות.

הנושא של גינות קהילתיות בישובי המועצה, מתחיל "לתפוס כיוון", כיום בכל ישובי המועצה קיים גרעין ראשוני של אנשים הרוצים לקדם גינה קהילתית. כל יוזמה, הבאה מצד הישוב, מלווה בצוות מטעם המועצה הכולל את **מיכל פרץ** כיועצת מקצועית (שגם מדריכה בחלק מהגנים), ואותי כשותף בדיונים, בביצוע וכמקור לתקציב הראשוני.

במושב **בני דרום** כבר קיימת גינה, והשבוע נערך בה המפגש השני. אני כותב שורות אלו יום אחרי המפגש ואני עדיין נמצא בתחושה של התפעמות ממה שהיה שם. עשרות רבות של הורים וילדים מלאו את השטח, דישנו את הערוגה שלהם, שיפצו את הדחלילים, ונרתמו

לעזרה בגינה הציבורית ובהכנת ספסלים לפינת הישיבה. היה זה המשכו של המפגש הראשון ובשניהם הייתה תחושה של הפנינג קהילתי מדהים. הגדיל לעשות אחד התושבים שהביא רחפן וצילם את כל האירוע מלמעלה. (חפשו בגוגל או ביו טיוב "גינה קהילתית דודי סיני" וכמובן, קישור ותמונות יהיו באתר ובפייסבוק של המועצה). אני מנצל במה זאת להודות **לרינה וטלי** המובילות את המהלך, **לראובן שור** ראש הועד התומך ומקדם **ולמיכל פרץ** המדריכה אותן. בפעם הבאה כתבה קטנה בנושא קומפוסטרים. אשמח לכל יוזמה, רעיון שאלה הבהרה וכל העולה על הדעת.

גדי סימון, מנהל תחום סביבה

וקיימות במועצה

משולחנה של ועדת תרבות

את אירועי התרבות של חודשי אדר פתחנו בהופעתה המוצלחת של הבדרנית "נויה", מעל 150 איש הגיעו כדי לצחוק ולהנות ביחד.

ומה בהמשך?

הופעת חבורת הזמר - ביום שני, כ"ז באדר א', 7.3, בשעה 20:30 במשטח (ראו מודעה בהמשך).

מסיבת פורים תתקיים ביום ה', י"ד באדר ב', 24.3. פרטים בהמשך. * שוק "קח-תן", רגע לפני פסח, יתקיים ביום ד', כז' אדר, 6.4. תתחילו לאסוף דברים למסירה.

המשך חודש שמח, **ועדת תרבות**

משולחנו של אסף

אצלנו. לפני מספר חודשים הגיעו למזכירות בקשות בעניין. הוקם צוות לבחינת הנושא בהרכב – **גלי כוכבא, דפי ליבר, רעיה זלקינד, דוסי אלטמן וצביקי טסלר** (מרכז מש"א דאז). הצוות בדק את הנושא וניסח הצעה שאושרה במזכירות כלשונה (פחות או יותר) וכעת היא הגיעה לדיון במועצה.

במהלך הדיון על השינויים בתקנון העבודה, הועלתה ע"י קבוצת חברי-מועצה הצעה בזו הלשון: **"המועצה מטילה על המזכירות ומש"א להקים צוות להכנת דיון בנושא 5 ימי עבודה בשבוע לגברים"** ההצעה נסמכת על כך שלפני כ- 7 שנים כשהוחלט על מעבר ל 5 י"ע לנשים, נכתב המשפט הבא: **"בשלב ראשון אנו מציעים מעבר של נשים בלבד למסגרת עבודה של חמישה ימים בשבוע ולאחר תקופה של התנסות ולמידת המצב, נביא לדיון את המעבר של גברים לחמישה ימי עבודה בשבוע"**

מקררים – הנושא "מסתובב בשבילים" ואף גורם להתרגשות קצת מוגזמת (לטעמי). אכן נכון. המזכירות עוסקת בנושא ורוצה להביא אותו בקרוב לדיון באסיפה. אנסה להסביר במה מדובר ואיך פתאום הגענו לעסוק בעניין. לפני כ – 11 שנה רכשנו מקררים לבתי החברים. המקררים מתיישנים, התקלות

מועצה – לאחר מספר ישיבות, סיימה המועצה לדון ב"תקנון הרדום". הדיון בנושא לא פשוט, מכיוון שאנו מורגלים בדיונים העוסקים בארגון חיינו בקבוצה בתחומים שונים. קשה לדון על סדרי התנהלות עתידיים כשלאיש אין מושג מתי הם יקרו אם בכלל, וכשהשותפים לדיון מצהירים שוב ושוב שהם מקווים שהתקנון הזה לא יופעל כלל. מעל הדיון ריחפה כל העת השאלה עד כמה אנו רוצים ויכולים להעריך את הסיטואציה העתידית. והאם צריך וניתן לקבוע היום כללים מפורטים לאותו מצב. למרות הקושי, הדיון התנהל ואפילו הסתיים. על כך מגיעה הערכה לחברי המועצה על הערנות והסבלנות. וכן **לנח חיות** שמוביל את הנושא מתחילתו ו**לזאב ספראי** שעמל על קידומו בשנה וחצי האחרונות. הנושא יגיע לאסיפה לאחר שיושלמו כמה "זנבות" אחרונים.

בימים אלו דנה המועצה בהצעות **לעדכון תקנון העבודה** שלנו. רוב השינויים הם מינוריים. בשני נושאים מתקיים דיון יותר משמעותי.

האחד הוא נוהל חדש שיהווה נספח לתקנון העבודה. הנוהל נועד להגדיר את התנאים לפתיחת / סגירת "יזמויות" ביבנה. כיום אין לנו כללים ברורים בעניין. **הנושא השני** הוא אורך חופשת הלידה

מתרבות, מקררים בודדים כבר הוחלפו וההערכה היא שתהליך זה ילך ויגבר. המזכירות רואה לנכון להתייחס לנושא כעת, לפני שהבעיה תתרחב. הנחת העבודה היא שמבחינה חברתית (ואולי גם כלכלית) נכון להחליף מקררים באופן מערכתי ומתוכנן ולא באופן פרטני. במהלך החשיבה על העניין, נשמעו דעות שונות על אופן הצריכה של מוצר זה. יש הסבורים שמקרר דומה במהותו לשאר מכשירי החשמל בבתינו אותם אנו רוכשים לבד. לכן, נכון יהיה לתקצב את המוצר הזה ולתת לחברים לבחור מה לקנות ומתי. מצד שני נשמעה הדעה שאין הצדקה לשנות את ההתנהלות הקיימת אצלנו, בה הקיבוץ אחראי לקניית המקרר ואחזקתו. המזכירות חושבת שבמקרה זה שתי הדעות לגיטימיות וניתן לממש את שתיהן. לכן בכוונתנו להציע מודל בו כל משפחה תוכל לבחור את האופציה המתאימה לה. לשאלה למה עכשיו? או מה הדחיפות? יש שתי תשובות. האחת, מותר ואף רצוי לפעמים, לטפל בנושא קצת לפני שהוא נהיה בוער ולוחץ. השנייה, ברצוננו לקבל החלטות בתקופה הקרובה על מנת שמשפחות הנמצאות לקראת מעבר בית, ידעו מה האפשרויות העומדות בפניהן ויוכלו לתכנן את צעדיהן בהתאם. כמובן שנדרש בירור יסודי של נתונים ופרטים על מנת להציע שתי אופציות

"שוות" לבחירת החברים. אבל בטרם נצלול לפרטים, נבקש מהאסיפה לאשר את הכיוון הכללי.

חוה"מ פסח – נדמה כאילו עברו שבועות ספורים מפסח שעבר (אולי הזמן רץ כשנהנים?) אך לוח השנה טוען אחרת ובעקשנות. לבקשת **ברוריה ארינא** מרכזת ועדת דת **ואלי כהן** מרכז חינוך, התקיים דיון במזכירות על אופיו של חוה"מ אצלנו. הנושא נדון פעמים רבות בעבר. הדיון התמקד, כמו תמיד, בטיעונים בעד ונגד קיצור יום העבודה בחוה"מ. נדון גם רעיון שהועלה ע"י מרכז חינוך, לקיים בחוה"מ רק מניין אחד, מאוחר יותר, "ברוב עם" בדומה לשבת. **טרם התקבלו החלטות**. נשמח לשמוע דעות של חברים בעניין. בחוה"מ השנה יתקיים יום עיון "מורחב" שיתחיל בשעות אחה"צ עם סוללה מרשימה של מרצים ויסתיים בשעות הערב במופע מוסיקלי. יום זה מתקיים ביוזמת הקבה"ד ובארגונו, בשיתוף פעולה אתנו כמובן. בחלקו השני של היום, לפני המופע, תתקיים פרידה של תנועת הקבה"ד מחברנו נחמיה רפל שסיים לאחרונה כהונה משמעותית ורבת-שנים כמזכ"ל התנועה. האירוע יתקיים ביום ד' י"ט ניסן (ד' חוה"מ) 27.4

ביקורים – לפני כשבועיים ביקרו אצלנו נציגי "רשם האגודות השיתופיות" מטרת הביקור הייתה לבדוק שאנחנו מתנהלים בהתאם לכללים המחייבים אגודה

שיתופית. המבקרים התרשמו לטובה ממה שראו ושמעו, אך גם מצאו ליקויים קטנים שעלינו לתקן ונעשה זאת בזמן הקרוב. בשבוע הבא צפוי לבקר אצלנו **שגריר אורוגוואי בישראל**. היקף המסחר בין שתי המדינות נמצא בעליה מתמדת ומטרתם של מארגני הסיור היא לחשוף את השגריר וצוותו לפעילות חקלאית-תעשייתית בארץ. אולי הם בחרו לבקר דווקא ביבנה כי הם שמעו שאנחנו חביבים ומסבירי-פנים באופן מיוחד?

בית בקבוצה – בשעה טובה מתחיל השיפוץ של "בית 117" והתאמתו כבית של קבע לבנות. בתוך שבוע-שבועיים האזור יגודר והעבודה בשטח תתחיל. הציוד שהיה במקום פונה. חלקו הועבר לדירות ריקות שמוכשרות בימים אלו כדירות אירוח חדשות.

רגע של נוסטלגיה אישית... לפני יותר מ-30 שנה המבנה הזה שימש כבית ילדים (גם) שלי. "בית ילדים" באותם ימים תפקד באופן שונה מאוד מהיום. שם עשינו הכל. ארוחות, שינה, מקלחות, שטויות ועוד ועוד. השהות בבית ההורים ארכה 4-5 שעות, בימים טובים... בחלוף השנים, עבר המבנה גלגולים שונים וכעת הוא מחכה (בהתרגשות!) לייעודו החדש. אם המבנה עצמו לא מתרגש, אז הדיירות עצמן בוודאי מצפות ומתרגשות. יחד איתן מצפים, מתרגשים וגם גאים, חברים רבים שנפלה בידם הזכות וההזדמנות להיות מחוברים באופן כלשהו ל"בית בקבוצה" שבת שלום!

חבורת הזמר מזמינה

חבורת הזמר בניצוחו של חיים אסנר מזמינה את הציבור

לערב מחווה לשירי רחל שפירא.

המופע יתקיים ביום שני כ"ז באדר א' (7.3)

בשעה 20:30 במשטח

בואו בשירה - ועדת תרבות

הדרכה להפעלת מכשיר הדיפברילטור (מפעם)

ביום שלישי, כ"ח באדר א', 8.10.16, בשעה 20:00, תיערך הדרכה להפעלת הדיפברילטורים. השבוע נרכשו שלושה מכשירים חדשים המוצבים במדגרה, בזיתיה ובחדר אוכל. ההדרכה תתבצע במשטח והיא פתוחה ומומלצת לציבור הרחב. השתתפות מספר גדול של חברים בהדרכה תגדיל את הסיכוי להצלת חיים ברגע האמת..

שמרית-מנהלת ענף הבריאות

לכל נאמני וחובבי התיאטרון

בשבוע הבא נתפרסם לוח המודעות הרשמה להצגות הבאות :

1. **איוטה :**

מחזמר **מאת אנדרו לויז בר וטום רוס** המתאר את תולדות חייה, הצלחתה ומותה של הפוליטיקאית הארגנטינאית **אוה פרון** רעייתו השנייה של נשיא ארגנטינה **חוואן פרון**. ההצגה תתקיים בתיאטרון הבימה בתאריך 16.3.16 בשעה 20:00, מחיר כרטיס - 130 ₪.

2. **קונצרט לשמונה :**

הצגה אורחת של סמינר הקיבוצים בתיאטרון הבימה העוסקת בהפרעת הקשב והריכוז, ההצגה מומלצת ביותר!

ההצגה תתקיים בתיאטרון הבימה בתאריך 21.3.16 בשעה 17:00 (שימו לב לשעה), מחיר כרטיס - 70 ₪.

בחודש הבא אפרסם הצגה נוספת בשם **"סיפור הפרורים"**.

זה המקום לשוב ולהזכיר כי כל מי שמעוניין לרכוש כרטיסים להצגות בתיאטראות הבימה, הקאמרי ובית לסין מוזמן לפנות אלי. **עדנה תדהר**

לוח הודעות

מרפאה

אחות תורנית בשבת פרשת "ויקהל" – ליזט עפרוני.

שעות קבלה של הרופא בשבוע הבא:

יום ראשון 14:30-17:30

יום שלישי 09:30-13:00

יום שלישי 14:30-16:00

יום חמישי 08:00-09:00 ומ-14:30-15:30

העמותה למען החבר הוותיק חבל יבנה-מדרשת ח"י

• **יום ראשון כ"ו אדר א' תשע"ו, 7.3.16 - 6:45 חוג תנ"ך עם חנה לבל**

17:00 הרצאה: **"מבט מן העבר – האמנות הישראלית ביחסה ארכיאולוגיה"**

מרצה: **דוד אבגי**, הסטוריון אומנות, מרצה ואוצר במוזיאון ישראל.

• **יום רביעי כ"ט אדר א', 9/3/16**

יתקיים בזאר מכירת נעלי נוחות עם ויקטור בין השעות: 9:00-12:30

נשמח לראותכם! - צוות העמותה!

תרמתי דם

כחלק מאירועי חודש אדר נקיים תרומת דם, בבית הספר התיכון, ביום שלישי, כ"ח אדר א' (8.3) בין השעות 9:00 עד 13:00

מוזמנים בשמחה - **כיתה י"ב מחזור נ"ח**.

טוב האדם / רון גרא

מתי יגיע האדם להיות טוב בטבעו?

אם ידע להתבונן בעלבונם של אחרים
באפיסת קיומם,
בצער ההויה.
בגאון העץ
ובחסר האונים של פארותיו.

אם יתבונן ביום שגוע
כשהאור כבה.

אם יבין
לדמעות הפעוטות
ביסורי הצמיחה,

אלמלי התמיד בו מצב הנפש של
שקיעת חמה,
שעת תוגה ושתיקה,

לא ידע העולם,
אדם רע.

על השירים – יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת : bimkomon@gmail.com